

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 8T/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010667
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723010667.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Richard Bureš, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní 10. júna 2024 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný
A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. E.,
t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je v i n n ý, ž e

dňa 23.01.2023 približne v čase o 01.31 h ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf, evidenčného čísla OPR83VP po ceste č. I/18 v Poprade v smere na Svit, pričom bol z dôvodu nekoordinovanej jazdy zastavený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Svit na križovatke Partizánskej ulice a cesty č. I/18 v Poprade, následne sa podrobil odberu biologického materiálu v čase o 01.50 h dňa 23.01.2023 v Nemocnici Poprad, a.s., a to krvi a moču, pričom následnou toxikologickou analýzou bola v odobratej vzorke krvi preukázaná prítomnosť metamfetamínu s koncentráciou 199,81 ng/ml a amfetamínu s koncentráciou 73,51 ng/ml, ktorá hodnota preukazuje, že bol ovplyvnený psychoaktívnou látkou metamfetamín takým spôsobom, že bol nespôsobilý k vedeniu motorového vozidla,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona

a z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie a zistil a ustálil skutkový stav tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po postupe v zmysle § 255 Trestného poriadku a § 256 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku obžalovaného poučil o jeho právach a následne pristúpil k vyhláseniu obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 Trestného poriadku o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení

a) že je nevinný

b) že je vinný zo spáchania skutku

c) že namiesto vyhlásenia, že je vinný môže urobiť vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku a že súd bude pre potreby ďalšieho konania a rozhodovania považovať toto vyhlásenie za priznanie sa k spáchaniu skutku.

Po porade s obhajcom obžalovaný vyhlásil, že je vinný.

Súd ďalej poučil obžalovaného v zmysle § 257 ods. 2 Trestného poriadku o následkoch vyhlásenia o vine, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Na položené otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku:

- či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, obžalovaný uviedol: áno,

- či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajcu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný uviedol: áno,

- či rozumie právnej kvalifikácii skutku, obžalovaný uviedol: áno,

- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu, obžalovaný uviedol: áno,

- či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu zo spáchania skutku, obžalovaný uviedol: áno.

Po zistení kladného stanoviska potrebných osôb v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd uznesením v súlade s ust. § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Za týmto účelom súd v zmysle § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Podľa správy o povesti žil obžalovaný v minulosti s priateľkou a dvomi deťmi v mestskom nájomnom byte, nie je známe, kde sa v čase podania správy zdržiaval. Na menovaného zo strany občanov neboli podané žiadne sťažnosti.

Z oboznámeného rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/41/2019-409 z 27.8.2019 vyplýva, že mu bol v zmysle § 364 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu, ako aj z výkonu trestu z veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/174/2013 v ktorom mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov po premene podmieneného trestu, bol obžalovaný uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 15PP/41/2020 z 18.6.2020 podmiennečne prepustený a bola určená skúšobná doba v trvaní 3 rokov a zároveň nariadený probačný dohľad nad odsúdeným. Skúšobná doba skončila 18.6.2023. Z priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ Svit vyplýva, že prejednávacia vec bola v zmysle § 60 ods. 3 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. Okresnému dopravnému inšpektorátu Poprad odovzdaná, nakoľko ide o trestný čin. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že od 25.5.2016 do 18.7.2023 bol pre rôzne dopravné priestupky postihnutý celkovo 13-krát a boli mu uložené pokuty v rôznych výškach. Dňa 23.1.2023 mu

bol rozhodnutím okresného dopravného inšpektorátu zadržaný vodičský preukaz. Uvedené sa priamo viaže na prejednávajúcu trestnú vec.

Obžalovaný A. B. v priebehu konania pred súdom podal opakovane návrh na prerušenie trestného stíhania, ktoré návrhy súd na hlavnom pojednávaní prerokoval, pričom rozhodnutie je predmetom osobitného uznesenia.

Súd po vyhlásení rozsudku rozhodol aj o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, čo je taktiež predmetom ďalšieho rozhodnutia.

Z predloženého odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. B. bol v minulosti 5-krát súdne trestaný, naposledy v zmysle už vyššie uvedeného rozsudku Okresného súdu Spišská ves v konaní 3T/41/2019. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva 17 nájdených záznamov. Okrem už uvádzaných záznamov, ktoré sú evidované aj v evidenčnej karte vodiča sa v evidencii uvádzajú tri priestupky z konca roku 2017 proti občianskemu spolunažívaniu, za ktoré mu boli dvakrát uložené pokuty. Z lustrácie z databázy súdov vyplýva, že proti obžalovanému sa vedie na Okresnom súde Spišská Nová Ves ďalšie trestné stíhanie, a to vo veci 4T/60/2023.

Na základe vykonaných dôkazov, vyhlásenia obžalovaného, nemal súd pochyb o tom, že A. B. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Bolo preukázané, že vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Uvedený skutok možno podriadiť pod skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 od. 1 Trestného zákona. Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že v tomto prípade nikoho neohrozil, nepoškodil, mal namerané nízke hodnoty. S týmto tvrdením obžalovaného súhlasiť nemožno, nakoľko v tomto prípade ide o typický ohrozovací trestný čin, ktorý je dokonaný započatím vykonávania zakázaného konania v stave vylučujúcom spôsobilosť. Postačuje tu možnosť čo i len ohroziť chránený záujem, pričom nebezpečenstvo hroziace chráneným záujmom nemusí byť ohrozené bezprostredne a priamo. Zároveň je bezvýznamné, že páchatel vykonával zakázanú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť bez väd a nedošlo k žiadnemu vážnemu poruchovému následku.

Konanie obžalovaného je protiprávne, týmto porušil záujem spoločnosti na ochrane života a zdravia ľudí alebo záujem na ochrane cudzieho majetku pred konaním osôb, ktoré tieto hodnoty ohrozujú.

Po uznaní viny je povinnosťou súdu rozhodnúť o zákonom a spravodlivom treste v zmysle zákonných kritérií uvedených v ustanovení § 34 ods. 1, 2, 3, 4 a 6 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu na to, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatela a jeho rodiny) a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Trestného zákona tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak. Na citovanú právnu úpravu súd prihliadal aj pri ukladaní konkrétnych trestov obžalovanému.

Súd pri ukladaní trestu bral do úvahy pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností, ktorý je v prejednávanej veci v pomere 1 : 1 (§ 38 ods. 2 Tr. zákona). Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, jeho spáchanie účinne oľutoval (§ 36 písm. l) a v minulosti bol už súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona.

Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý vyplýva z skutočnosti, že skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe po podmienáčnom prepustení z výkonu v inej trestnej veci. Z uvedeného vyplýva aj

povinnosť súdu pri ukladaní trestu postupovať v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, keď platí, že ustanovenie o podmiennečnom odsúdení sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Konkrétny trest bol uložený v tretine zákonom stanovenej trestnej sadzby ako nepodmiennečný.

Súd zároveň rozhodol o spôsobe výkonu trestu, keď obžalovaného, ktorý bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd nevyhovel obžalovanému, ktorý požadoval na úkor nižšej výmery trestu odňatia slobody uložiť trest zákazu činnosti dlhšieho trvania. Na jednej strane by v tomto prípade bol podľa názoru súdu trest odňatia slobody príliš mierny a zasa trest zákazu činnosti na strane druhej neprimerane prísny. Súd nevidel dôvod ani ukladať alternatívne druhy trestov, keďže obžalovaný je už viac ako dva mesiace vo väzbe, ktorá sa mu do výkonu trestu musí zarátať.

Trest zákazu činnosti je v podstate obligatórnym postihom páchatel' prejednávaneho prečinu. Jeho výmera sa súdu vidí byť primeraná. Obžalovaný v čase keď bol na slobode od zadržania vodičského oprávnenia akiste už väčšiu časť tohto trestu vykonal.

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil pod vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, s výnimkou výroku o vine vyhlásenou obžalovaným v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, a to do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.